

دفاع معاون زاکانی از قرارداد چین

لطف‌الله فروزنده، معاون مالی شهرداری تهران اعلام کرد که قرارداد چین ابهامی ندارد و این قرارداد باعث افتخار است. او گفت: «تقاضا داریم که حرمت‌ها رعایت شود چرا که تا کار مشترکی انجام ندهیم برنامه‌ها به نتیجه نمی‌رسد و دیدید که یک فرد مسئله‌دار موضوعی در مورد قرارداد چین مطرح کرده و اگر سوالی داریم، می‌توانیم جلسه برگزار کنیم. این خریدها از محل اموال بلوکه‌شده بود که آن را پیگیری کردیم و هیچ کاری بدون پیگیری محقق نمی‌شود و این افتخار ماست که ۱۰۲ همت سند تحقق بودجه را ثبت کردیم و از اعضای شورا درخواست می‌کنم به گونه‌ای صحبت کنیم که از افتخاری که نصیب مدیریت شهری شده، سخن به میان بیاوریم.» به گزارش ایسنا، او گفت: «شهرداری تهران عین بودجه یعنی رقم ۱۱۳ هزار میلیارد تومان را اصلاح کرده است و شهردار تهران نیز به شهرداران مناطق ابلاغ کرده تا سقف بودجه را محقق و حتی تلاش کنند که رقم بیشتری از سقف بودجه محقق شود.»

جلوی سقوط آزاد
کاهش موالید را گرفتیم

محمد رئیس‌زاده، رئیس کل سازمان نظام پزشکی گفت: «ما در سال‌های ۹۲ تا ۱۴۰۰ یک شیب وحشتناک رو به نزول جمعیتی داشتیم. در سال ۹۸ نسبت به سال قبل از آن، ۱۲/۴ درصد کاهش موالید داشتیم. این کاهش را هنوز داریم اما سرعت شیب کمتر شده است. با اقدامات خوبی که در این دولت و با تلاش وزارت بهداشت شده، سرعت نزول کمتر شده است.» بنابر اعلام روابط عمومی سازمان نظام پزشکی، او گفت: «در سال ۱۴۰۰، یک میلیون و ۱۱۴ هزار تولد داشتیم. سال ۱۴۰۱ یک میلیون و ۷۵ هزار و در سال ۱۴۰۲، ۱۴۰۱ یک میلیون و ۵۷ هزار. لذا کاهش سال ۱۴۰۱ نسبت به ۱۴۰۰، ۳/۶ درصد بوده اما کاهش سال ۱۴۰۲ نسبت به ۱۴۰۱، ۱/۶ درصد بود و جلوی آن سقوط آزاد کاهش موالید گرفته شد. یکی از مهم‌ترین مؤلفه‌های تشویق به فرزندآوری این است که دوران زایمان و بارداری به تجربه خوشایند و مطمئنی تبدیل شود و هر قدر این تجربه شیرین‌تر باشد، تکرار آن محتمل‌تر خواهد بود.»

یک تا پنج سال زندان
مجازات جاعلان سربازی

تقی مهری، رئیس سازمان وظیفه عمومی فراجا گفت: «برابر ماده ۶۰ قانون جرائم و مجازات خدمت وظیفه عمومی، کسانی که با ارتکاب اعمالی چون جعل شناسنامه، مهر، امضاء، کارت پایان خدمت، کارت معافیت، استفاده از شناسنامه دیگران، اعمال نفوذ، شهادت کذب، گواهی خلاف واقع، مکتوم داشتن حقیقت، اخذ رشوه یا فریب دادن مشمول موجبات معافیت خود یا دیگران را از خدمت وظیفه عمومی فراهم کنند، به اتهام آنان در دادگاه صالحه رسیدگی شده و با رعایت شرایط و امکانات خاالی و دفعات و مراتب جرم و مراتب تأدیب از وعظ و توبیخ و تهدید به حبس تعزیری از یک سال تا ۵ سال محکوم می‌شوند.» بنابر اعلام خبرگزاری پلمس، او گفت: «چنانچه تقابل یا جعل یا اخذ رشوه، تأثیری در وضعیت مشمول نداشته باشد، مرتکبین با رعایت شرایط و امکانات خاالی و دفعات و مراتب جرم و مراتب تأدیب از وعظ و توبیخ و تهدید به انفصال از یک سال تا ۱۰ سال از خدمات دولتی و ضبط رشوه به عنوان جریمه و شش ماه تا سه سال حبس محکوم خواهند شد.»

گزارش هم‌میهن از آخرین وضعیت ورود آب به سومین تالاب بزرگ ایران

هامون سیراب نشد

روایت ساکنان از زندگی در حاشیه تالاب‌ها: روستاها از جمعیت خالی شده‌اند و صیادی و کشاورزی از بین رفته است

سمت هیرمند. قرار است سد بخش آباد تا یکی، دو سال آینده روی این رودخانه راه‌اندازی شود و گنجایش یک میلیارد و ۳۰۰ میلیون مترمکعبی آن در شرایط حداکثر بارندگی هم می‌تواند آب فراه‌رود را به روی هامون ساپوری ببندد. سه روز گذشته (جمعه ۱۳ اردیبهشت‌ماه) در عرض یک ساعت ۳۲ میلی‌متر باران در ایستگاهی در سیستان به نام تیمورآباد ثبت شد و اگر همین سامانه رگباری در افغانستان هم باریده باشد، ورود این میزان آب به هامون ساپوری قابل انتظار بود. اینکه بخواهیم چهره طالبان را تطهیر کنیم، در حالی است که در چهار سال گذشته اجازه ندادند آب وارد کشور ما شود، از نظر دیپلماسی عمومی هم این موضوع درست نیست.»

این کارشناس دیپلماسی آب به حقایق ایران در معاهده ایران و افغانستان هم اشاره می‌کند: «طبق این معاهده سهم ایران حداقل باید ۸۲۰ میلیون مترمکعب در سال باشد و از رودخانه هیرمند تامین شود. آبی که از طریق رودخانه‌های خاش‌رود، خوست‌سپاس یا حتی پریان مشترک وارد هامون پوزک می‌شود یا آب فراه‌رود و هاروت که وارد صابری (سابوری) می‌شود، در این معاهده ذکر نشده و از مبادی ورودی حقایق محسوب نمی‌شود.»

سرگزی در مورد شرایط تداوم آب در این تالاب هم می‌گوید: «مشکل این است که افغانستان آبی رهاسازی نکرده و تقویم زمانی و اطمینان خاطر هم اعلام نشده که تداوم داشته باشد. آبی که از مبادی مختلف وارد کشور شده، ناشی از سیلاب است و حقایق به حساب نمی‌آید. حقایق به معاهده آبی ایران و افغانستان تقویم زمانی و محل‌های سنجش دارد که آب ورودی فعلی فاقد این خصوصیات است.»

سرازیر شدن آب به شوره‌زار

در روزهای گذشته به غیر از ورود سیلاب به هامون صابری، بخش زیادی از آب سد کمال‌خان به شوره‌زار گودزره در سیستان سرازیر شد؛ اتفاقی که چندان جدید نیست، اما این بار حجم آب قابل ملاحظه‌ای وارد شوره‌زاری شد که امکان استفاده از آن هم وجود ندارد. سال ۱۴۰۰ تخمین زده می‌شد که حجم این آب حدود دو میلیارد مترمکعب است و در هفته‌های اخیر این میزان آب نسبت به دو سال گذشته افزایش داشته است.

سرریز شدن این حجم از آب به سمت یک منطقه بیابانی در حالی ادامه دارد که وزیر نیرو مردادماه سال ۱۴۰۱ گفته بود: «سازه‌ای اجرا شده که باعث می‌شود آب‌بند کمال‌خان به سمت گودزره که یک منطقه لم‌بزرع است، برود. در طول یکی، دو سال اخیر با اجرای این سد، شاهد بودیم که حقایق کشور آزاد نمی‌شود. مهم‌ترین توافق‌مان این بود که طرف افغانستانی پذیرفت دیگر از این به بعد هیچ آبی به سمت گودزره منحرف نشود و آب از سد کمال‌خان در مسیر طبیعی خودش به سمت ایران وارد شود.»

سرگزی به منحرف کردن آب سد کمال‌خان به سمت گودزره هم اشاره می‌کند: «از درچه‌های سد کمال‌خان حدوداً به

حسین سرگزی
کارشناس منابع طبیعی

تصاویر نشان می‌دهد، در حال حاضر آب فقط به هامون ساپوری وارد شده و در نقاط دیگر به صورت چند لکه قابل مشاهده است. بخش عمده هامون ساپوری در افغانستان است و حالا آب حدود ۳۵ هزار هکتار از این بخش و به حدود ۲۰ هزار هکتار در بخش ایرانی هامون ساپوری بخش شده است؛ یعنی در مجموع حدود ۵۰ هزار هکتار از آب گرفته است. این عدد با توجه به وسعت ۵۷۰ هزار هکتاری هامون کمتر از ۱۰ درصد است

سارا سبزی

خبرنگار گروه جامعه

اظهارنظر اخیر علی سللاجقه، رئیس سازمان محیط‌زیست، درباره آبیگری تالاب هامون بعد از بارش‌های شدید در حوضه آبریز افغانستان آنقدر بحث‌برانگیز بود که بلافاصله هم رسانه‌های محلی به آن واکنش نشان دادند، هم نمایندگان استان سیستان و بلوچستان. او در حاشیه جلسه هیئت دولت هفته گذشته گفته بود: «با توجه به هماهنگی‌هایی که با هیئت حاکمه افغانستان درباره حقایق هیرمند داشته‌ایم، حدود ۶۰ میلیون متر مکعب رهاسازی آب صورت گرفته است. بررسی‌ها نشان می‌دهد حدود ۵۰ درصد تالاب هامون آبیگری شده است.»

آبیگری ۵۰ درصدی تالاب بین‌المللی هامون با وسعت نزدیک به ۵۷۰ کیلومتر در شمال سیستان آنقدر دور از ذهن بود که سازمان محیط‌زیست بلافاصله آن را اصلاح کرد و خبر داد که ۵۰ درصد تالاب هامون ساپوری مشترک بین دو کشور ایران و افغانستان مربوط شده است. برای اینکه وسعت این اشتباه را بهتر متوجه شویم، ابعاد این تالاب بین‌المللی را بررسی کردیم: «تالاب هامون حوضه آبی مشترکی بین ایران و افغانستان به‌شمار می‌رود و در شرایط حداکثر آبیگری حدود ۵۷۰۰ کیلومتر مربع وسعت دارد و از این مقدار ۳۸۲۰ کیلومتر مربع متعلق به ایران است. در منطقه سیستان، سه هامون به نام‌های پوزک، صابری (سابوری) و هیرمند قرار دارند که به‌طور مجزا از منابع آبی جداگانه تغذیه می‌شوند ولی در موقع حداکثر آبیگری به هم می‌پیوندند.»

اظهارات اخیر درباره آبیگری این تالاب‌ها، دوباره پای موضوع حقایق این تالاب‌ها و مناقشه طولانی ایران و افغانستان را به میان آورد؛ تالابی که خشکی آن از اواسط دهه ۷۰ شمسی به بحرانی در منطقه سیستان تبدیل شده است. هم‌میهن در گفت‌وگو با کارشناسان و نمایندگان استان، همچنین تصاویر ماهواره‌ای آخرین وضعیت این تالاب را پس از بارش‌های اخیر بررسی می‌کنند. پیگیری‌های «هم‌میهن» از سازمان محیط‌زیست و وزارت نیرو، درباره آخرین وضعیت تامین حقایق هامون به نتیجه نرسید.

سیلاب، نه حقایق

حسین سرگزی، کارشناس منابع طبیعی به هم‌میهن می‌گوید که سازمان محیط‌زیست با کمک دانشگاه زابل مطالعه‌ای انجام داده که در آن برآورد شده بود حداقل آب مورد نیاز برای زنده ماندن تالاب‌های هامون سه میلیارد مترمکعب است: «تصاویر نشان می‌دهد، در حال حاضر آب فقط به هامون ساپوری وارد شده و در نقاط دیگر به صورت چند لکه قابل مشاهده است. بخش عمده هامون ساپوری در افغانستان است و حالا آب حدود ۳۵ هزار هکتار از این بخش و به حدود ۲۰ هزار هکتار در بخش ایرانی هامون ساپوری بخش شده است؛ یعنی در مجموع حدود ۵۰ هزار هکتار از کف هامون را آب گرفته است. این عدد با توجه به وسعت ۵۷۰ هزار هکتاری هامون کمتر از ۱۰ درصد است.»

او ادامه می‌دهد: «احتمالاً عدد ۵۰ هزار هکتار به آقایی سللاجقه منتقل شده و ایشان گفته‌اند ۵۰ درصد هامون از آب پر شده است. ضمن اینکه حتی اگر وسعت بیش از ۱۵۰ هزار هکتاری هامون صابری (سابوری) را هم در نظر بگیریم، عنوان کردن این عدد به معنی مرطوب شدن یک‌سوم از این بخش از تالاب هامون است.»

سرگزی می‌گوید، یکی از مهم‌ترین مشکلاتی که گریبانگیر سیستان شده، منطقه برینگ است که به کانون گردوغبار منطقه تبدیل شده است: «در میان هامون پوزک که تمام آن وجود دارد که مهم‌ترین کانون فرسایش بادی سیستان است، بیشترین گردوغبار در این محدوده تولید می‌شود که آبی هم وارد آن نشده است. به‌طور معمول آبی وارد این منطقه نمی‌شود و باید برای آن ایستگاه پمپاژ ایجاد شود، اما محیط‌زیست استان و کشور هم این کار را انجام نمی‌دهند.» او ادامه می‌دهد: «آقایی سللاجقه گفته بود که آب از سوی افغانستان رهاسازی شده، اما این گفته نادرست است. آب کدام سد رهاسازی شده است؟ این آب از طریق فراه‌رود به هامون ساپوری رسیده، نه از

محیط زیست

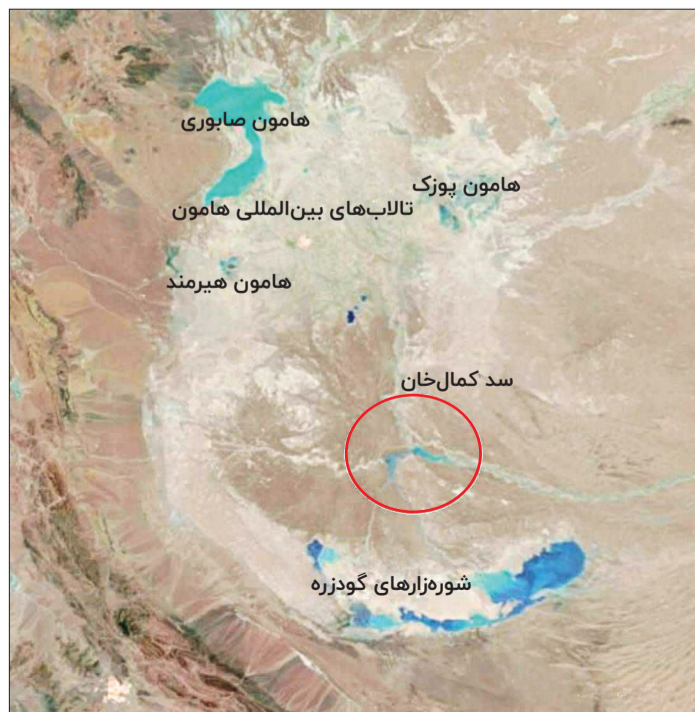
عکس: ایرنا

میزان ۳۰۰ مترمکعب در ثانیه به سمت ایران آب می‌آید که افغانستان باز هم بخشی از آن را بر می‌دارد و در نقطه مرزی بخشی به سمت رودخانه پریان مشترک و بخشی هم وارد ایران می‌شود که هم چاه‌نیمه‌ها را تغذیه می‌کند، هم وارد رودخانه سیستان می‌شود، اما شاید ۱۰ برابر این میزان آب به سمت گودزره می‌رود. افغانستان سامانه کمال‌خان را طوری طراحی کرده که میزان محدودی از آب امکان گذر از آن را دارد و بخش زیادی روانه گودزره می‌شود. این سرریز در حال حاضر خودبه‌خود عمل می‌کند. افغانستان می‌تواند ادعا کند که درچه‌ها باز است و آب بیشتری نمی‌آید، اما از ابتدا نباید سرریز آب را از مسیر اصلی رودخانه منحرف می‌کردند. سرریز باید روی همین سد و به سمت ادامه هیرمند احداث می‌شد تا مسیر تاریخی و طبیعی هیرمند طی می‌شد و آب بعد از ورود به هامون‌ها به گودزره سرریز می‌شد. سد کمال‌خان تا مرز ما ۸۰ کیلومتر فاصله دارد و در این مسیر چندین نهر در افغانستان در ادامه هیرمند تغذیه می‌شوند. مساحت شوره‌زار گودزره حدود ۲۴۰ هزار هکتار و گنجایش آن نزدیک به ۲۴ تا ۳۵ میلیارد مترمکعب آب است. اطراف آن هم منطقه مسکونی نیست و از آب آن بهره‌برداری نمی‌شود. هر میزان آبی که وارد گودزره شود، نفعی برای ایران و حتی افغانستان ندارد.» او ادامه می‌دهد: «سیار عجیب است که در این شرایط سخنگوی دولت و وزارت خارجه و هر کسی که امکان صحبت دارد، درباره میزان آب دریافتی حرف می‌زند اما کسی صحبتی از حقایق و مطالبه قانونی کشور نمی‌کند. اگر هم حرفی زده شود، گفته می‌شود که حقایق را دریافت کردیم. چرا این هماهنگی انجام شده که طالبان تطهیر شود؟ آنها چهارسال حقایق ایران را نداده‌اند. افغانستانی‌ها شبکه‌های اجتماعی فعالی دارند و هوشمند عمل می‌کنند. در این شرایط هم مصاحبه‌های مقامات ایرانی را مستند می‌کنند و ممکن است بگویند ما حقایق داریم اما ایران تشکر نکند.»

این کارشناس دیپلماسی آب به نداشتن برنامه برای آب ورودی به کشور هم اشاره می‌کند: «دستگاه‌های مرتبط، آب را فقط برای شرب ذخیره می‌کنند و فعلاً برنامه دیگری برای آن ندارند، در حالی که ۷۰ درصد جمعیت سیستان کشاورزند و منتظر ورود این آب برای ایجاد اشتغال و رونق کشت و کارند. دولت هم ۸۵۰ میلیون دلار برای طرح آبیاری با لوله در دشت سیستان هزینه کرده و قرار بود این طرح در مواقع بحران، از طریق لوله و در کوتاه‌ترین زمان ممکن در سطح دشت توزیع کند، ولی به نظر می‌رسد برنامه‌ای در بخش‌های غیرشرب نداریم. گویی اهمیتی ندارد، بعد از چهارسال این آب وارد ایران شده است. کاش دستگاه‌ها، مجموعه‌های تحت امر خود را مخاطب قرار می‌دادند و می‌پرسیدند، حالا که آب به هرطریقی وارد شده، چه برنامه‌ای برای استفاده بهینه از آن وجود دارد؟ برای تامین آب شرب که راه‌های دیگری چون انتقال از سایر مناطق هم وجود دارد، اما برای زیست‌پذیر کردن، تثبیت گرد و غبار، ایجاد اشتغال و توزیع خردمندانانه براساس اولویت‌ها در سطح منطقه چه برنامه‌ای در نظر گرفته شده است؟»

حقایق ایران داده شد؟

دهم اردیبهشت‌ماه امسال ناصر کنعانی، سخنگوی وزارت خارجه در پاسخ به سوالی درباره حقایق ایران از هیرمند گفته بود: «۱۱۳ میلیون مترمکعب آب وارد مرزها و خاک ایران شده و جریان آب همچنان ادامه دارد. اطلاعات حاکی از این است که ارسال آب از سد کجکی آغاز شده. امیدواریم سطح این آب به آب سد کمال‌خان اضافه شود. در طول سال گذشته هم هیئت حاکمه افغانستان در ارتباط با سد کمال‌خان اقدام به برخی عملیات مرمت و بازسازی و اصلاح کرد.» این

آخرین وضعیت تالاب‌های هامون در سیستان در تاریخ ۱۴۰۲/۰۲/۱۴